

musí stav majetku býti úplně vysvětlen nejen prozkoumáním pozůstalostních spisů a listin po ruce jsoucích, nýbrž i výsledkem dědiců, příbuzných a domácích lidí i jinými vhodnými prostředky. Z úřadu musí býti vyšetřena a rozhodnuta otázka, zda má majetkový předmět býti zařazen do soupisu. třebaš kdo proti tomu tvrdí okolnosti, jež lze uplatniti a prokázati jen řádným řízením ve sporu. Týmž způsobem musí si pozůstalostní soud zjednati potřebný podklad pro rozhodnutí, zda byly ony dvě vkladní knížky v držení zůstavitelky a zda a pokud mohou a mají býti zařaděny do soupisu. Ovšem jest ponecháno tomu, kdo není spokojen s rozhodnutím pozůstalostního soudu, by své domnělé právo uplatnil sporem. Nebylo-li zjištěno, že vkladní knížky byly v držení zůstavitelky a že jest tím splněn předpoklad jejich zařazení do soupisu, nebyl pozůstalostní soud ani oprávněn, ukládati stěžovateli, by knížky složil na soudě. Z řečeného plyne, že i usnesení prvního soudu, schvalující soupis pozůstalosti a příkazující Bernardu W-ovi, by vkladní knížky složil na soudě, i potvrzující rozhodnutí rekursního soudu odporují zřejmě zákonu, totiž předpisům §§ 97 a 104 nesp. říz., což dovolací stížnost právem vytýká (§ 16 nesp. říz.). Důsledkem svého mylného názoru právního o tom, které věci mají býti pojaty do soupisu pozůstalosti, opomenul první soud vyšetřiti a zjistiti okolnosti rozhodné pro posouzení této otázky a soud rekursní toto opomenutí nenapravit. Nezbylo proto, než k oprávněné dovolací stížnosti usnesení obou nižších soudů zrušiti a pozůstalostnímu soudu uložit, by v naznačeném směru řízení doplnil a pak znova rozhodl.

Čís. 9463.

Příslušnost podle § 87, druhý odstavec, j. n.

Zvláštní závod mimo sídlo podniku nemusí býti zapsán v obchodním rejstříku. Nemusí býti odštěpným závodem ve smyslu obchodního zákonníka. Jest iim i prodejna, jež rozorodává zboží vyrobené hlavním závodem, třebaš tak činí zřizencem hlavního závodu. Spor nemusí vzniknouti z prodeje zboží prodejnou, stačí, že k němu zaval podnět provoz zvláštního závodu. Náleží sem spor o vyklizení zvláštního závodu.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1929, R I 955/29.)

Žalobu o vyklizení prodejny v L. v Čechách (hlavní závod firmy byl v Z. na Moravě) zadal žalobce na okresním soudě v K. K námitce místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku místní nepřislušnosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

K založení nepřislušnosti podle druhého odstavce § 87 j. n. se nevyhledává, by zvláštní závod mimo sídlo podniku byl zapsán v obchodním rejstříku. Nemusí to být vůbec závod odštěpný ve smyslu

obchodního zákoníka. Vyžaduje se ovšem určitá samostatnost zvláštního závodu, by sám činil právní jednání. Ale tomu jest tak v případě sporném, kde jde o prodejnu, jež rozprodává zboží hlavním závodem vyrobené sama. Nezáleží na tom, že tak činí zřízencem hlavního závodu. Neprávem míní stěžovatel, že spor by musel vzniknouti z prodeje zboží prodejnu, které tato jako zvláštní závod sama obstarává. Stačí podle doslovu zákona, že jde o spor, jenž se týká závodu, že k němu zavedl podnět provoz zvláštního závodu. O takový spor jde, protože podnět k němu zavdává provoz závodu v místnostech, o nichž žalobce tvrdí, že je má najaté, nikoli žalovaná, a jichž vyklizení se domáhá. Uvádí-li posléze stěžovatel, že žalovaná je neexistující pobočkou hlavního závodu, nemá pravdu. Žalovaná je podle znění žaloby firma T. a A. B. a doložka »pobočný závod v K.« má význam jenom procesuální pro odůvodnění příslušnosti a případné doručení žaloby, ale nemá ten význam, že žalobce chce pokládati zvláštní závod v K. za zvláštní právní podmět procesní. Že žalobu přijal nezmocněný k tomu zástupce, obchodvedoucí prodejny v K., nemá pro posouzení příslušnosti významu, a tato závada byla již napravena tím, že žalovaná firma beze vší námítky žalobcovy vstoupila do sporu.

Čís. 9464.

Paritní komise pro zemědělské práce jest rozhodčím soudem ve smyslu §§ 577, 599 c. ř. s.

Jde o případ § 595 čís. 3 c. ř. s., nebyly-li rozhodci podepsány ani prvopis ani vyhotovení rozhodčího nálezu. Podpis na hlasovacím záznamu nestačí.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1929, Rv I 1231/28.)

Žalující družstvo domáhalo se proti žalovaným zemědělským dělníkům výroku o bezúčinnosti rozhodčího výroku paritní komise pro zemědělské práce. Procesní soud první stolice, zamítнув námítku místní a věcně nepřislušnosti, uznal podle žaloby. V otázce, o niž tu jde, uvedl v důvodech: Okolnost, že prvopis a vyhotovení rozhodčího výroku není podepsáno rozhodci, zakládá bezúčinnost rozhodčího výroku. § 595 c. ř. s. ustanovuje pod čís. 3, že rozhodčí výrok jest bezúčinným, když prvopis a jeho vyhotovení není podepsáno všemi rozhodci. § 592 c. ř. s. to výslovně nařizuje. Ježto paritní komise je rozhodčím soudem podle § 577 c. ř. s., jest tento rozhodčí soud a jeho výrok posuzovati podle předpisů civilního soudního řádu. Musí proto tento výrok vykazovati veškeré náležitosti tímto řádem předepsané, zejména musí míti také náležitost předepsanou § 592 c. ř. s., totiž prvopis i vyhotovení rozhodčího výroku musí býti podepsáno všemi rozhodci. Tomu ale v souzeném případě tak není. Jak je zřejmo ze spisů paritní komise, stalo se vyhotovení (prvopis) rozhodčího výroku dne 17. ledna 1927 a prvopis ten je podepsán jen značkou referenta okresní politické správy a přednosta tohoto úřadu. Sezení paritní komise bylo dne 20. prosince 1926. Vyhotovení